

A magányosan élő szerzetes remetéhez egyszer emberek jöttek. Megkérdezték tőle:

- Mire való, hogy életed nagy részét itt töltöd el csöndben és magányban?

A remete éppen azzal foglalatzkodott, hogy vizet mert egy ciszternából, az esővíz összegyűjtésére szolgáló mély kútból. Fölfigyelt a kérdésre, s munka közben odaszólt a látogatóknak:

- Nézzetek bele a ciszternába! Mit láttok?

Az emberek kíváncsian körülvették a szerzetest, és próbáltak beletekinteni a mély kútba:

- Nem látunk semmit - mondták kisvártatva. A remete abbahagyta a vízmerítést, pár pillanatnyi csöndet tartott. A látogatók feszülten figyeltek rá, mozdulni sem mertek:

- Most nézzetek bele a kútba egyenként, csöndesen. Mit láttok?

A látogatók érdeklődéssel hajoltak egyenként a kút fölé, s felkiáltottak:

- Saját arcunkat látjuk a kútban!

- Bizony, amíg zavartam a vizet - mondta a remete -, nem láttatok semmit. De a csöndben és a nyugalomban megismeritek önmagatokat.

A látogatók megértették a remete tanítását.

Erhart Kaestner